

Week 1 - 2009

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen. (Joh. 16:33)

Geliefde lezer, deze woorden gelden nu allen die gekocht zijn geworden met Zijn dierbaar bloed. Christus heeft het hun aangezegd: *"in de wereld zult gij verdrukking hebben, maar heb goede moed, want IK heb de wereld overwonnen...!"* En toch wil dat duur gekochte volk maar geen verdrukkingen lijden. Geen verdrukking van de wereld, geen verdrukking van de vrome godsdienst, geen verdrukking van Satan, geen verdrukking en vervolging van hun eigen verdorven vlees. U zult mij misschien zeggen: *"kan iemand dan ook vervolgd worden van en door zijn eigen verdorven vlees, schrijver?"* Heel erg zelfs, geliefde lezer. Denk eens aan Simson met Delilah. Simson speelde met de zonden, en was op een plaats waar hij niet behoorde te wezen. *'Kan dit dan met genade bestaan?'* zult u mij misschien tegenwerpen. Ja lezer, helaas kan dat. Maar als Gods volk met de zonden gaat spelen, gaat de zonden tenslotte met hen spelen. Kijk eens bij Simson! Zes keer gewaarschuwd, en zes keer gemerkt dat die vijandige filistijnse vrouw slechts uit was op zijn ondergang. En toch door gaan, lezer. Er zijn zonden waarvan wij vandaan behoren te vlieden. Zonden die zoet op de tong liggen, maar van achteren zeer bitter beweend worden. Dit spelen met de zonden, heeft Simson tenslotte zijn ogen gekost. En zo gooit die driekoppige vijand nu alle middelen in de strijd om dat duur gekochte volkje, kon het zijn, mee te slepen naar de helse afgrond. Deze vijanden zijn voortdurend uit op de ondergang van dat volk. Satan weet ieders zwakke plaatsen. Lees bijv. bij David, het was Satan die het in zijn hart blies op een volkstelling te gaan doen. Wat moet ook Simsons' consciëntie hem niet aangeklaagd hebben, toen hij ten zesde male door die goddeloze vrouw verraden werd. Maar hij wenste niet te horen naar de stemme Gods in zijn gemoed. Nee, doorgaan. Nooit meer stoppen! Kijk lezer, en dan gaat God er een einde aan maken, door hem te tuchtigen. Want God verlangde meer naar Simson, dan dat Simson naar God verlangde. Kijk lezer, en daarom komt er straks nog een volk thuis! God geeft hem over in de handen van de vijand. Simsons' consciëntie schreeuwde hem gedurig toe: *"indien nu uw oog u ergert, ruk dan uw oog uit, wat vanuit uw verdorven bestaan gedurig uitgaat naar de zonden, want het is beter met één oog in te gaan, dan met twee ogen de genieting der zonden genoten te hebben...!"* Maar Simson wenste niet te horen. Net als Petrus, na zijn tweede verloochening, en net als David met Batsheba niet wenste te horen. Kijk lezer, zo heeft al dat volk moeten leren dat de zonde een macht is. Een ontzaggelijke krachtige macht in zichzelf, een machtig instrument des Satans' die dat volk in zichzelf nooit kan overwinnen. Slechts in de kracht van Christus, door Zijn Geest, vastende en biddende, om alzo de werkingen van onze boze verdorven lusten te stillen en te overwinnen. Een zodanige macht dus, waar nimmer mee gespeeld of die nimmer gekoesterd mag worden. *"Geliefden, ik vermaan [u] als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel"(1 Petrus 2:11)* Aan wie schrijft de Heilige Geest deze woorden, bij monde van de apostel Petrus? Wel geliefde lezer, deze woorden zijn gericht aan de gelovige christenen, aan de vreemdelingen uit de gemeenten van Klein-Azie.

Ziet u lezer, wanneer deze boze lusten nu in Gods volk niet zouden leven, dan had de Heilige Geest deze woorden ook nimmer op laten tekenen door de apostel Petrus. En zo was Simson dus ook ten prooi gevallen in de zonden waar hij een zwak voor had. Hiermee had Simson afscheid van God genomen, maar zijn God kon geen afscheid van die vuile schurfterige zondige Simson nemen. Want hij was namelijk zo'n duurgekochte, geliefde lezer. *"Wij hebben God lief, omdat Hij ons eerst heeft lief gehad"*, zegt Johannes. God stuurt tenslotte de vijandige Filistijnen over hem, en laat hem in hun handen vallen. Simson denkt dat hij ze nog af kan schudden zoals de keren daarvoor, maar heeft door

het spelen met de zonden er geen erg in gehad, dat de H.Geest van hem geweken was. En zo werd Simson een speelbal van zijn vijanden en van zijn zonden, want hij moest tenslotte 'spelen' als een kind in de tempel van zijn vijanden, in de tempel van Dagon. Ziet u lezer, wanneer dat volk met de zonden gaat spelen, gaat de zonde(macht) met hen spelen. Zo heeft de vijand een hoer in willen zetten, maar dat hebben ze geweten. Want toen werd Zijn oogappel aangeraakt, en ging God werken, en ging er een wonder gebeuren. Als Simson als een blinde achter een molensteen loopt te malen, en hij verwaardigd wordt, om bij vernieuwing zijn zonden voor zijn God en zijn Vader weer te mogen gaan bewenen, gaan zijn haren weer groeien, en werd de Geest weer vaardig over hem. Wat betekent dit, lezer? Namelijk dit, dat de wortel der zaak in hem gevonden werd. Ook hierin geldt het dat volk: "*Zonder Mij kunt gij niets doen.*" Dit bleek ook later toen Simson nog eenmaal aan zijn God de kracht vroeg, opdat hij zijn vijanden én de vijanden zijn God, in Zijn kracht mocht verslaan. Begrijpt u nu, waarom er geschreven staat: "*...maar IK heb de wereld overwonnen*" In Zijn kracht zijn zij overwinnaars, en in Zijn kracht zijn zij daders der Wet, geliefde lezers. En hierom noemde Job het graf zijn moeder, en het gewormte zijn broeders en zusters, want die zouden na zijn sterven zijn zondige verdorven boze natuurlijke lichaam, waarmee hij tegen een goeddoend God in de Hemel gezondigd had, opvreten en verdelgen. Daarom zal straks al dat volk een vernieuwd lichaam ontvangen om hun God voor eeuwig te loven en te prijzen tot in alle eeuwigheid. Daar in dat hemelse Land van vrede, vreugde en blijdschap zullen zij hun wens verkrijgen, die zij op aarde nimmer verkregen (slechts een voorproefje), namelijk om nooit meer zichzelf te hoeven bedoelen. Nooit meer hun doel te hoeven missen. Nooit meer te hoeven zondigen, en nooit meer de H. Geest te hoeven bedroeven. Voor eeuwig verenigd en opgelost in de liefde van het Voorwerp hunner liefde, welke Christus Jezus en dien gekruisigd is.

Geliefde lezer, zo was Simson in zijn sterven toch een heerlijk heenwijzend beeld van die meerdere Simson, want hij versloeg in zijn sterven meer vijanden, dan in zijn leven, in Gods' kracht, en meer dan Simson is hier. Wie dan...?? Namelijk, die meerdere Simson, Jezus Christus, die in Zijn sterven namelijk al Zijn vijanden en de vijanden van Zijn lieve arme volk versloeg. De kop van die hellehond ligt er af. De macht en de kracht die hem nog gelaten wordt, waarmee hij gedurig zijn pijlen afvuurt op Gods' lieve volk, is slechts onder de toelating Gods, en gebeuren opdat zij hun heil en hun toeverlaat slechts in Zijn overwinning zouden zoeken. Zij moeten verdrukt en vervolgd worden, want anders zou dat volk hier de hemel op aarde alrede genieten, en zouden zij tenslotte van deze boze zondige aarde en hun boze zondige bestaan, wat zij in hun aardse boze verdorven natuur nog met zich meedragen, niet meer verlost willen worden.

Gun leven aan mijn ziel, dan looft mijn mond
Uw trouwe hulp; stier mij in rechte sporen;
Gelijk een schaap heb ik gedwaald in 't rond,
Dat, onbedacht, zijn herder heeft verloren;
Ai, zoek Uw knecht, schoon hij Uw wetten schond;
Want hij volhardt naar Uw geboon te horen.

DJK